

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1997

N:o 134—144

SISÄLLYS

N:o		Sivu
134	Asetus avioliittoasetuksen muuttamisesta	269
135	Asetus nimiasetuksen 1 §:n muuttamisesta	272
136	Asetus puolustusvoimien sotilaspuvuista ja virkapuvuista	273
137	Asetus Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolain-säädäntöön annetun lain täytäntöönpanosta	275
138	Asetus ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen kumoami- sesta	276
139	Asetus turvapaikan hakijoiden vastaanottoasemista ja -keskuksista annetun asetuksen muuttami- sesta	277
140	Valtioneuvoston päätös pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun valtioneu- voston päätöksen 21 §:n muuttamisesta	278
141	Valtioneuvoston päätös opetus- ja kirjastotoimen perustamishankkeiden yksikköhinnoista annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	279
142	Valtioneuvoston päätös dieselöljyn ja kevyen polttoöljyn rikki- ja pitoisuudesta	280
143	Ympäristöministeriön päätös toimivallan siirtämisestä Porvoon kaupungille perusparannuslainan myöntämisestä koskevista asioista	282
144	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksista ja eräistä määritysmenetelmistä	283

N:o 134

Asetus

avioliittoasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Oikeusministerin esittelystä
kumotaan 6 päivänä marraskuuta 1987 annetun avioliittoasetuksen (820/1987) 5 §,
muutetaan 1 §, 2 §:n 1 momentti, 3, 4, 6 ja 7 §, 10 §:n 2 momentti, 11 §, 15 §:n 1 mo-
mentti, 16 §:n 1 momentti sekä 17 §,
sellaisena kuin niistä on 15 §:n 1 momentti asetuksessa 392/1994, sekä
lisätään asetukseen uusi 6 a § seuraavasti:

1 §

Avioliiton esteet tutkitaan käyttämällä
väestötietojärjestelmän tietoja kihlakumppa-
neista. Tutkinnassa voidaan myös käyttää
kirkollisen väestörekisterin tietoja kihla-
kumppaneista.

Jos 1 momentissa tarkoitetut tiedot eivät

ole avioliiton esteiden tutkijan käytettävissä,
tutkijan on viran puolesta pyydettävä tutkin-
nassa tarvittavat tiedot siltä avioliiton estei-
den tutkijalta, jonka käytössä ne ovat.

2 §

Jos kihlakumppania koskevia avioliiton

esteiden tutkinnassa tarvittavia tietoja ei ole saatavissa 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuista rekistereistä, kihlakumppanin on annettava avioliiton esteiden tutkijalle vieraan valtion asianomaisen viranomaisen todistus aiotun avioliiton esteiden tutkintaa varten.

3 §

Jos aiotun avioliiton esteiden tutkintaa varten tarvittavia tietoja ei ole saatavissa 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuista rekistereistä eikä 2 §:ssä tarkoitettua todistusta kihlakumppanista ole saatavissa Suomesta eikä ulkomailta, oikeusministeriö voi hakemuksesta antaa todistuksen avioliiton esteiden tutkintaa varten. Tässä todistuksessa olevat tiedot korvaavat 1 §:ssä tarkoitetut tiedot ja todistus korvaa 2 §:ssä tarkoitetun todistuksen. Oikeusministeriö ei saa antaa todistusta ilman toisen kihlakumppanin suostumusta. Oikeusministeriön antama todistus on voimassa kolme kuukautta.

Hakijan on selvitettävä, minkä vuoksi häntä koskevia tietoja ei ole saatavissa 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuista rekistereistä taikka minkä vuoksi 2 §:ssä tarkoitettua todistusta ei ole saatavissa. Hänen on lisäksi esitettävä luotettava kirjallinen selvitys siitä, että aiotulle avioliitolle ei ole esteitä.

4 §

Kun kihlakumppanit pyytävät avioliiton esteiden tutkintaa, avioliiton esteiden tutkijan on toimitettava heille kirjallinen selostus avioliiton oikeudellisista vaikutuksista.

6 §

Avioliiton esteiden tutkijan on koottava asiakirjavihkoksi kaikki asiakirjat, jotka koskevat avioliiton esteiden tutkintaa tiettyyn avioliittoon. Asiakirjavihkot numeroidaan vuosittain juoksevilla numerolla.

Avioliiton esteiden tutkijan on pidettävä luetteloa avioliiton esteiden tutkinnoista. Luettelo koetaan avioliittolain (234/1929) 13 §:n 1 momentissa tarkoitetuista todistuksista.

2 luku

Vihkiminen

6 a §

Ennen vihkimistä kumpikin kihlakumppani

on tarvittaessa velvollinen esittämään vihki-
jälle selvityksen henkilöllisyydestään.

7 §

Siviilivihkiä on velvollinen toimittamaan vihkimisen riippumatta siitä, missä kihlakumppaneilla on kotikunta tai mihin uskonnolliseen yhdyskuntaan he kuuluvat.

10 §

Vihkijän on viipymättä ilmoitettava vihkimisestä väestötietojärjestelmään.

11 §

Vihkijän on pidettävä luetteloa toimittamistaan vihkimisistä.

15 §

Oikeusrekisterikeskus pitää avioehtoasioiden rekisteriä. Rekisteriin talletetaan 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta saatavat tiedot tuomioistuimen rekisteröimästä asiakirjasta. Ilmoitukset voidaan toimittaa automaattista tietojenkäsittelyä hyväksi käyttäen sen mukaan kuin oikeusministeriö määrittää. Rekisteriin otetaan lisäksi väestötietojärjestelmästä saatavat tiedot avioliiton purkautumisesta sekä puolison nimen muutoksesta.

16 §

Valtion viranomaisen toimittamasta avioliiton esteiden tutkinnasta ja vihkimisestä sekä näihin liittyvistä todistuksista ei peritä maksuja.

17 §

Avioliiton esteiden tutkinnassa ja avioliittoon vihittäessä seuraavat asiakirjat on laadittava lomakkeille:

1) avioliittolain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu pyyntö sekä 12 §:n 1 momentissa tarkoitettu vakuutus ja 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus;

2) avioliittolain 13 §:n 1 momentissa tarkoitettu todistus toimitetusta avioliiton esteiden tutkinnasta; sekä

3) 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu vihkimisilmoitus.

Väestörekisterikeskus vahvistaa lomakkeiden kaavat sekä antaa kaavojen ja lomakkeiden käyttöä koskevat määräykset ja ohjeet.

Avioliiton esteiden tutkijat ja vihkiäjät saavat 2 momentissa tarkoitettua kaavat ja lo-

makkeet maksutta maistraatista tai maistraatin tehtäviä hoitavalta viranomaiselta. Avioliiton esteiden tutkijan on pidettävä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja lomakkeita kihlakumppanien saatavana.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 135

Asetus

nimiasetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Oikeusministerin esittelystä

muutetaan 8 päivänä helmikuuta 1991 annetun nimiasetuksen (254/1991) 1 § seuraavasti:

1 § Kun kihlakumppanit pyytävät avioliiton esteiden tutkintaa, avioliiton esteiden tutkijan on toimitettava heille kirjallinen selostus nimilain (694/1985) 2 ja 3 luvun säännöksis-	tä puolison ja lasten sukunimestä sekä sukunimen muuttamisesta. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.
---	---

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 136

Asetus**puolustusvoimien sotilaspuvuista ja virkapuvuista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Puolustusministerin esittelystä säädetään:

*Yleiset säännökset***1 §**

Sotilaspuku ja virkapuku on määrätyn kuosinen, laatuinen ja värinen asukokonaisuus siihen liittyvine merkkeineen ja tunnuksineen.

Määräykset puolustusvoimissa käytettävistä sotilaspuvuista ja virkapuvuista sekä niiden kuosista, väristä, kokoonpanosta ja pukuun kiinnitettävistä merkeistä ja tunnuksista sekä tätä asetusta täydentävät määräykset pukujen käytöstä antaa ministeriö, jonka toimialaan puolustusvoimat valtioneuvoston ohjesäännön (1522/1995) mukaan kuuluu, taikka siten kuin ministeriö määrää, puolustusvoimain komentaja tai pääesikunta.

2 §

Tätä asetusta sovelletaan myös Suomen osallistumisesta Yhdistyneiden Kansakuntien ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön päätökseen perustuvaan rauhanturvaa- mistoimintaan annetussa laissa (514/1984) tarkoitetussa palveluksessa olevaan henkilöön siten kuin toimivaltainen ministeriö siitä erikseen määrää.

*Sotilaspuvun ja virkapuvun käyttö palveluksessa***3 §**

Sotilasvirassa palveleva ja puolustusvoimissa virkamieheksi määräaikaiseen virkasuhteeseen nimitetty sotilastehtävään mää-

rätty on velvollinen palveluksessa käyttämään sotilaspukua, jollei virkatehtävän laadun tai muun syyn vuoksi toisin määrätä.

Asevelvollisuuslaissa (452/1950) ja naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta annetussa laissa (194/1995) tarkoitettua palvelusta suorittavan ja sotilasvirkaan koulutettavan oppilaan velvollisuudesta käyttää sotilaspukua määrätään sotilaskäskyasiana.

Puolustusvoimain komentaja voi erityisestä syystä oikeuttaa muunkin kuin 1 momentissa tarkoitetun puolustusvoimien palveluksessa olevan tilapäisesti tai pysyvästi käyttämään sotilaspukua.

Puolustusministeri voi oikeuttaa sotilasvirasta muuhun puolustusministeriön virkaan siirtyneen henkilön käyttämään sotilaspukua.

4 §

Jos puolustusvoimien muuhun kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuun henkilöstöön kuuluvan tehtävä tai virka-asema sitä edellyttää, asianomainen voidaan velvoittaa käyttämään tehtävänsä tai virka-asemansa mukaista virkapukua.

*Sotilaspuvun muu käyttö***5 §**

Varusmiespalveluksen tai sitä vastaavan naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittaneella henkilöllä on siten kuin 1 §:n 2 momentin nojalla tarkemmin määrätään oikeus käyttää sotilasarvonsa mukaista sotilaspukua seuraavasti:

1) kunniakäyneillä ja kunniavartiossa sankarihaudoilla;

2) puolustusvoimien tai maanpuolustusyhdistysten juhla-, edustus-, kilpailu- ja vastaavissa tilaisuuksissa; sekä

3) sotilashenkilöiden häissä ja hautajaisissa.

Sotilasvirasta eläkkeelle siirtyneellä henkilöllä on oikeus käyttää sotilaspukua 1 momentissa mainittujen tilaisuuksien lisäksi myös muissa tilaisuuksissa, joissa siviilihenkilöt käyttävät juhlapukua.

6 §

Henkilöllä, joka osallistuu vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen liittyvään puolustusvoimien johtamaan harjoitukseen tai muuhun tilaisuuteen, on oikeus siinä käyttää sotilaspukua siten kuin harjoituksen tai tilaisuuden johtaja määrää.

Erinäiset säännökset

7 §

Edellä 3 §:n 1 ja 4 momentissa tarkoitetun sotilaspuvun arvomerkkien tai tunnusten on osoitettava asianomaisen sotilas- tai palvelusarvoa tai virka-asemaa taikka tehtävää.

Edellä 3 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun sotilaspuvun arvomerkkien tai tunnusten on osoitettava asianomaisen sotilasarvoa tai virka- tai palvelusasemaa taikka tehtävää.

8 §

Suomalaisten ja ulkomaalaisten kunniamerkkien kantamisesta sotilaspuvussa ja virkapuvussa on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

9 §

Sotilaspuvun käytöstä ulkomailla määrätään 1 §:n 2 momentin nojalla erikseen.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

10 §

Henkilö, joka tämän asetuksen nojalla käyttää sotilaspukua, on velvollinen noudattamaan sotilaspuvun käyttämisestä annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

11 §

Jos 5 tai 6 §:ssä tarkoitettu henkilö rikkoo tämän asetuksen säännöksiä tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, pääesikunta voi määrätä hänet menettäneeksi tähän asetukseen perustuvan oikeutensa käyttää sotilaspukua.

12 §

Tarkempia säännöksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa toimivaltainen ministeriö.

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

13 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Tällä asetuksella kumotaan seuraavat asetukset niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen;

1) puolustusvoimien sotilas- ja virkapuvuista 29 päivänä toukokuuta 1981 annettu asetus (367/1981); sekä

2) muiden kuin vakinaisessa väessä palvelevien henkilöiden oikeudesta käyttää sotilasvirkapukua 29 päivänä tammikuuta 1954 annettu asetus (18/1954).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Kumottujen asetusten nojalla annetut määräykset jäävät edelleen voimaan, kunnes uudet määräykset on annettu.

Puolustusministeri *Anneli Taina*

N:o 137

Asetus**Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain täytäntöönpanosta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1266/1996) 33 §:n nojalla:

1 §

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain (1266/1996), jäljempänä *poikkeuslaki*, 14 §:n 1 momentissa tarkoitetun ostajan, jonka kotipaikka on muualla ulkomailla kuin Ruotsissa, Tanskassa tai Norjassa, kotipaikka on varmistettava passista tai siihen merkitystä oleskelu- tai työluvasta tai muista asiakirjoista, jotka selvittävät kotipaikan luotettavasti. Henkilön kotipaikan katsotaan olevan toisessa valtiossa, jos hän asuu ulkomailla eikä oleskele Suomessa jatkuvasti.

2 §

Selvitykseksi siitä, että ostaja on vienyt tavarat poikkeuslain 14 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla Ahvenanmaan maakunnasta, katsotaan:

1) lasku tai muu tosite, jonka se tullitoimipaikka on leimallaan vahvistanut, jonka kautta tavarat poistuvat maakunnasta; tai

2) arvonlisäverottoman matkustajamyynnin järjestämisestä annetun asetuksen (485/1985) mukaisen toimiluvan saaneen käteispalautus-

toimintaa harjoittavan palautusliikkeen antama todistus.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua tositteessa on oltava verohallituksen määräämät tiedot. Verohallitus voi antaa myös muita määräyksiä poikkeuslain 14 §:n 1 momentissa tarkoitetun verottomuuden edellytysten osoittamisesta.

Kun myynti tapahtuu lentoaseman lähtöhallissa, selvitykseksi siitä, että ostaja vie tavarat maakunnasta katsotaan myös ostajan esittämä matkalippu, ulkomaanlennon tarkastuskortti tai vastaava asiakirja. Myyjän on tällöin täytettävä verohallituksen hyväksymä arvonlisäverotonta myyntiä koskeva lomake.

3 §

Arvonlisäveroasetuksen (50/1994) 8 §:n 4 momenttia sovellettaessa Ahvenanmaan maakunnan ei katsota kuuluvan Suomen alueeseen.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Arja Alho*

N:o 138

Asetus

**ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta
eräissä tapauksissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen
kumoamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan ulkomaanliikenteessä olevissa matkustaja-aluksissa myytävien tavaroiden verottamisesta eräissä tapauksissa annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 13 päivänä kesäkuuta 1969 annettu asetus (398/1969).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 139

Asetus**turvapaikan hakijoiden vastaanottoasemista ja -keskuksista annetun
asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan turvapaikan hakijoiden vastaanottoasemista ja -keskuksista 13 päivänä joulukuuta 1991 annetun asetuksen (1608/1991) 1, 2, 6 ja 9 § seuraavasti:

Johtokunta

1 §

Vastaanottoasemien ja -keskusten johtokunnan asettaa asianomainen ministeriö. Toimikausi on neljä vuotta. Johtokuntaan kuuluu vähintään viisi ja enintään kahdeksan jäsentä, joista yhden vastaanottoasemien ja -keskusten henkilöstö valitsee keskuudestaan enintään neljäksi vuodeksi kerrallaan. Henkilöstön valitsemalla jäsenellä voi olla henkilökohtainen varajäsen. Asianomainen ministeriö määrää muut jäsenet ja heistä yhden toimimaan johtokunnan puheenjohtajana. Varapuheenjohtajan johtokunta valitsee keskuudestaan.

2 §

Sen lisäksi mitä turvapaikan hakijoiden vastaanottoasemista ja -keskuksista annetun lain (1465/1991) 3 §:ssä säädetään, johtokunnan tehtävänä on:

1) laatia asianomaisella ministeriölle esitys vastaanottoasemien ja -keskusten toiminta- ja taloussuunnitelmasta sekä talousarvioehdotuksesta; sekä

2) käsitellä muita vastaanottoasemien ja -keskusten kannalta laajakantoisia ja periaatteellisia asioita.

Virkojen ja tehtävien täyttäminen sekä virkavapaus

6 §

Johtajan nimittää tai ottaa asianomainen ministeriö.

Muut virkamiehet nimittää virkaan tai määrääjäksi virkasuhteeseen ja työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa vastaanottoaseman ja -keskuksen johtaja.

Erinäiset säännökset

9 §

Johtokunnan jäsenet saavat suorittamistaan tehtävistä palkkiota ja matkakustannusten korvausta asianomaisen ministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 140

Valtioneuvoston päätös**pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun valtioneuvoston päätöksen
21 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä helmikuuta 1997

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä
muuttanut pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta 23 päivänä joulukuuta 1992
annetun valtioneuvoston päätöksen (1607/1992) 21 §:n seuraavasti:

21 §

Korvausten tarkistaminen

Edellä 14 §:n mukaisen laskennallisen kor-
vauksen markkamäärien kustannustason
muutos tarkistetaan kalenterivuositain siten

kuin kuntien valtionosuuslain (1147/1996)
4 §:n 2 momentissa säädetään.

Korvauksen tarkistaa asianomainen minis-
teriö.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä
maaliskuuta 1997.

Helsingissä 13 päivänä helmikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Erikoissuunnittelija Eeva Vattulainen

N:o 142

Valtioneuvoston päätös
dieselöljyn ja kevyen polttoöljyn rikkipitoisuudesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä helmikuuta 1997

Valtioneuvosto on 25 päivänä tammikuuta 1982 annetun ilmansuojelulain (67/1982) 9 §:n pykälän 1 momentin 3 kohdan nojalla, sellaisena kuin se on 22 joulukuuta 1995 annetussa laissa (1711/1995), ympäristöministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *kaasuöljyllä* tullitariffin nimikkeeseen 2710 kuuluvia kaasuöljyjä ja muita öljytuotteita, jotka tislausalueensa mukaisesti kuuluvat keskitisleaseisiin ja joita on tarkoitus käyttää polttoaineena ja joista 350 celsiusasteeseen tislattaessa tislautuu (häviöt mukaan luettuna) vähintään 85 tilavuusprosenttia.

2) *dieselöljyllä* kaasuöljyjä siten kuin dieselöljy on määritelty nestemäisten polttoainesten valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994); ja

3) *kevyellä polttoöljyllä* ensisijaisesti lämmitykseen käytettäviä kaasuöljyjä siten kuin kevyt polttoöljy on määritelty nestemäisten polttoainesten valmisteverosta annetussa laissa.

2 §

Soveltamisalan raja

Tätä päätöstä ei sovelleta kaasuöljyihin, joita käytetään laivojen, lentokoneiden tai moottoriajoneuvojen polttoaineena Suomen ja Euroopan yhteisön ulkopuolisten maiden

välisessä liikenteessä. Tätä päätöstä ei myöskään sovelleta kerosiiniin eikä kaasuöljyihin, jotka jatkojalostetaan ennen lopullista polttoa.

3 §

Pitoisuusmääräys

Myytavässä kaasuöljyssä, joka on tarkoitettu käytettäväksi kotimaassa dieselöljynä, saa olla enintään 0,05 painoprosenttia rikkiä.

Maahantuotavassa ja maassa valmistettavassa kaasuöljyssä, joka on tarkoitettu käytettäväksi kotimaassa kevyenä polttoöljynä, saa olla enintään 0,2 painoprosenttia rikkiä.

Myytavässä kaasuöljyssä, joka on tarkoitettu käytettäväksi vesiliikenteen polttoaineena, saa olla enintään 0,2 painoprosenttia rikkiä.

4 §

Määrittäminen

Määritettäessä tässä päätöksessä tarkoitettuja enimmäispitoisuuksia on käytettävä menetelmää ISO 8754 tai vastaavaa menetelmää.

Pitoisuusmäärittäysten tilastollinen tulkinta on tehtävä käyttämällä menetelmää ISO 4259 (1979) tai vastaavaa menetelmää.

5 §

Ympäristöministeriön ohjeet

Ympäristöministeriö voi antaa ohjeita tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja valvonnasta.

6 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä

Helsingissä 13 päivänä helmikuuta 1997

maaliskuuta 1997 kuitenkin siten, että 3§:ssä säädettyä dieselöljyn enimmäisrikkipitoisuutta sovelletaan huoltovarmuuden turvaamisesta 18 joulukuuta 1992 annetun lain (1390/1992) mukaisista valtion varmuusvarastoista edelleen myytäväksi tai kulutukseen luovutettavaan dieselöljyyn 1 päivänä tammikuuta 2000 alkaen.

Tällä päätöksellä kumotaan kevyen polttoöljyn ja dieselöljyn rikkipitoisuudesta 12 päivänä helmikuuta 1987 annettu valtioneuvoston päätös (158/1987).

Ympäristöministeri *Pekka Haavisto*

Neuvotteleva virkamies Seppo Sarkkinen

N:o 143

Ympäristöministeriön päätös**toimivallan siirtämisestä Porvoon kaupungille perusparannuslainan myöntämistä koskevista asioista**

Annettu Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 1997

Ympäristöministeriö on päättänyt 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/1993) 8 § 4 momentin ja 16 § 3 momentin nojalla:

1 §

Valtion asuntorahaston toimivalta siirretään aravalain 8 § 2 momentissa ja 16 § 1—2 momenteissa tarkoitetuissa perusparannuslainan myöntämistä koskevista asioista, lukuun ottamatta aravalain 5 §:n 2 momentissa mainittua päätöstä kilpailumenettelystä poikkeamisesta, Porvoon kaupungille.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1997.

Tätä päätöstä sovelletaan kunnassa vireillä oleviin hakemuksiin kuitenkin siten, että mikäli asia on kunnan varauspäätöksen jälkeen siirtynyt Valtion asuntorahaston käsiteltäväksi, päätöksen perusparannuslainan myöntämisestä tekee asuntorahasto.

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 1997

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Katri Nuotio

N:o 144

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksista ja eräistä määräysmenetelmistä

Annettu Helsingissä 13 päivänä helmikuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n ja elintarvikelisiä aineista 12 päivänä kesäkuuta 1992 annetun asetuksen (521/1992) 4, 5 ja 11 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee elintarvikelisiä aineiden puhtausvaatimuksia ja eräitä tunnistamista koskevia vaatimuksia.

Tämän päätöksen soveltamisalaan ei kuulu lisäaine, jonka valmistusmenetelmä tai raaka-aineet poikkeavat elintarvikealan tiedekomitean arviointiin sisältyvästä tai liitteessä mainitusta lisäaineesta. Tällainen lisäaine on toimitettava elintarvikealan tiedekomitealle täydellisesti arvioitavaksi painottaen erityisesti puhtausvaatimuksia.

2 §

Yhteisöäädösten vaatimukset

Elintarvikelisiä aineiden on täytettävä tunnistamista ja puhtautta sekä määräysmenetelmiä koskevat vaatimukset, jotka on annettu seuraavissa asiakirjoissa:

1. Makeutusaineet; komission direktiivi 95/31/EY, annettu 5 päivänä heinäkuuta 1995 elintarvikkeissa sallittujen makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista,

2. Väriaineet; komission direktiivi 95/45/EY, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1995 elintarvikkeissa sallittujen värien erityisistä puhtausvaatimuksista,

3. Säilöntäaineet ja hapettumisenestoaineet; komission direktiivi 96/77/EY, annettu 24 päivänä huhtikuuta 1996 elintarvikkeissa sallittujen säilöntäaineiden ja hapettumisen estoaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista,

4. Emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineet; neuvoston direktiivi (78/663/ETY) annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978 elintarvikkeissa sallittujen emulgointi-, stabilointi-, sakeuttamis- ja hyytelöimisaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista muutettuna

— neuvoston direktiivillä (82/504/ETY) annettu 12 päivänä heinäkuuta 1982

— komission direktiivillä (90/612/ETY) annettu 26 päivänä lokakuuta 1990,

— komission direktiivillä (92/4/ETY) annettu 10 päivänä helmikuuta 1992.

5. Määräysmenetelmät; ensimmäinen komission direktiivi 81/712/ETY, annettu 28 päivänä heinäkuuta 1981 tiettyjen elintarvi-

Komission direktiivit: 95/31/EY, EYVL nro L 178, 28.7.1995, s. 1; 95/45/EY, EYVL nro L 226, 22.9.1995, s. 1; 96/77/EY, EYVL nro L 339, 30.12.1996, s. 1, neuvoston direktiivit: 78/663/ETY, EYVL nro L 223, 14.8.1978, s. 7; 82/504/ETY, EYVL nro L 230, 5.8.1982, s. 35, komission direktiivit: 90/612/ETY, EYVL nro L 326, 24.11.1990, s. 58; 92/4/ETY, EYVL nro L 55, 29.2.1992, s. 96; 81/712/ETY, EYVL nro L 257, 10.9.1981, s. 1.

N:o 144

kelisäaineiden puhtausvaatimusten analyysimenetelmistä.

Yhteisömenetelmien ohella tutkimuslaitos voi käyttää muitakin testattuja ja tieteellisesti päteviä menetelmiä, elleivät ne estä elintarvikkeiden vapaata liikkuvuutta. Jos tulosten tulkinnassa on eroja, katsotaan yhteisömenetelmällä saatu tulos määrääväksi.

3 §

Muut vaatimukset

Jos 2 pykälässä mainituista direktiiveistä puuttuu lisäaineen tunnistamista ja puhtautta koskevat vaatimukset, noudatetaan Codex Alimentarius -neuvoston hyväksymiä voimassa olevia vaatimuksia.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 19 päivänä helmikuuta 1997 lukuunottamatta 5 §:ssä mainittua poikkeusta.

Helsingissä 13 päivänä helmikuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Tällä päätöksellä kumotaan 17 päivänä joulukuuta 1992 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös Dno 81/021/92 sekä 15 päivänä joulukuuta 1993 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös eräiden elintarvikkelisäaineita koskevien Euroopan yhteisöjen direktiivien täytäntöönpanosta (1283/1993).

5 §

Siirtymäsäädös

Heinäkuun 1 päivästä 1997 alkaen on kiellettyä myydä tai käyttää tämän päätöksen 2 §:n kohdan 3. direktiivissä mainittuja lisäaineita, jotka eivät täytä tämän päätöksen määräyksiä. Kuitenkin sellaiset lisäaineet, jotka on luovutettu kaupan pidettäväksi tai joiden pakkausmerkinnät on tehty ennen heinäkuun 1 päivää 1997, saa myydä loppuun vaikka ne eivät täytä tämän päätöksen määräyksiä, jos ne ovat tämän päätöksen voimaan tullessa voimassa olleiden määräysten mukaisia.

Ylitarkastaja Liisa Rajakangas